

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปฏิกิริยาแบบคลุกเคล้า หมายถึง ปฏิกิริยาที่ได้จากการนำแม่ปฏิกิริยาแต่ละชนิดที่มีขนาดของเม็ดปฏิกิริยาขนาดใกล้เคียงกันผสมคลุกเคล้าอย่างง่ายๆ ให้ได้สัดส่วนและสูตร (เกรดปฏิกิริยา) ตามที่ต้องการ กระบวนการผสมปฏิกิริยาแบบคลุกเคล้าประกอบด้วย การเลือกวัสดุแม่ปฏิกิริยา การคำนวณ การชั่งน้ำหนัก การผสม การบรรจุ การจัดเก็บ

ก่อนการผสมปฏิกิริยาต้องทำการคัดเลือกแม่ปฏิกิริยาให้มีคุณสมบัติเหมาะสมตามความต้องการ โดยคำนึงถึงของต้นทุนการผลิต สมบัติทางกายภาพ ความกลมกลืนของขนาดเม็ดปฏิกิริยาผสมแล้วไม่เกิดการแยกตัว และความสามารถเข้ากันได้ทางเคมี นอกจากนั้นแม่ปฏิกิริยาเหล่านั้นจะต้องสามารถจัดหามาได้

การผสมปฏิกิริยาแบบคลุกเคล้า ทำโดยการคำนวณหาปริมาณของแม่ปฏิกิริยาแต่ละชนิดโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์คำนวณ เพื่อให้ได้ส่วนผสมเกรดต่างๆ ที่กำหนดจำนวน 1 ตัน เมื่อได้สัดส่วนผสมแล้วดำเนินการชั่งน้ำหนักวัสดุแม่ปฏิกิริยาแต่ละชนิดตามสัดส่วนที่ได้คำนวณไว้ หลังจากชั่งน้ำหนักเสร็จแล้วนำแม่ปฏิกิริยาเข้าสู่เครื่องผสมเพื่อผสมให้แม่ปฏิกิริยาคลุกเคล้ากัน โดยใช้เครื่องผสมปฏิกิริยาแบบคลุกเคล้า ซึ่งในการผสมวัสดุแม่ปฏิกิริยาให้เข้ากันอย่างสม่ำเสมอใช้เวลาที่ใช้เพียง 2-3 นาที หลังจากทำการผสมเสร็จเรียบร้อยแล้วให้นำปฏิกิริยาไปจัดเก็บไว้ในถัง แล้วปล่อยปฏิกิริยาจากถังเพื่อบรรจุกระสอบ เย็บกระสอบให้สนิท หากไม่นำส่งตลาดทันทีก็นำเก็บไว้ในโกดังพร้อมที่จะส่งตลาดในโอกาสต่อไป

ปัญหาสำคัญของปฏิกิริยาแบบคลุกเคล้าคือ การควบคุมคุณภาพด้านปริมาณธาตุอาหารของผลิตภัณฑ์ปฏิกิริยาให้ได้มาตรฐาน การแยกตัวหลังการผสม สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพผสมแบบคลุกเคล้ามี 4 ประการ คือ คุณภาพด้านปริมาณธาตุอาหารของแม่ปฏิกิริยาซึ่งเป็นวัตถุดิบ สมบัติของแม่ปฏิกิริยาเชิงกายภาพ กระบวนการผสมและการโยกย้ายถ่ายเท ขงยุทธ โอสธสกา (2555)

จากที่ได้กล่าวมาเบื้องต้น วัสดุแม่ปฏิกิริยาที่มีคุณสมบัติต่างกันย่อมมีผลต่อคุณสมบัติของปฏิกิริยา การผสมเลือกวัสดุแม่ปฏิกิริยาในการผสมปฏิกิริยาจึงมีความสำคัญ ดังนั้นจึงทำการศึกษาเปรียบเทียบปริมาณธาตุอาหารและลักษณะทางกายภาพของปฏิกิริยาคลุกเคล้าที่ได้จากสูตรปฏิกิริยาและแอมโมเนียมซัลเฟตที่แตกต่างกันในด้านเทคนิคกระบวนการผลิตเพื่อนำผลการศึกษามาพิจารณาในการคัดเลือกวัสดุแม่ปฏิกิริยาต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบปริมาณธาตุอาหารและความชื้นของปุ๋ยเคมีแบบคลุกเคล้า 3 สูตร ที่ได้ จากแอมโมเนียมซัลเฟต 2 แหล่งในช่วงระยะการจัดเก็บเวลา 7 เดือน

3. สมมติฐานการวิจัย

การใช้วัตถุดิบแอมโมเนียมซัลเฟต จาก 2 แบบที่แตกต่างในด้านเทคนิคกระบวนการผลิต และช่วงระยะเวลาการจัดเก็บรักษาไม่มีผลต่อปุ๋ยผสมแบบคลุกเคล้าในด้านปริมาณธาตุอาหาร

4. ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยนี้จะศึกษาการเปลี่ยนแปลงปริมาณธาตุอาหาร Total N, Available P_2O_5 , Water soluble K_2O , MgO , S จากการใช้วัตถุดิบ แอมโมเนียมซัลเฟต จาก 2 แบบที่แตกต่างใน ด้านเทคนิคกระบวนการผลิต และระยะเวลาการเก็บรักษา

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 ธาตุอาหารหลัก คือ ไนโตรเจน (N) ฟอสฟอรัส (P) โพแทสเซียม (K)

5.2 ธาตุอาหารรอง คือ แคลเซียม (Ca) แมกนีเซียม (Mg) กำมะถัน (S)

5.3 ธาตุอาหารเสริม คือ เหล็ก (Fe) ทองแดง (Cu) แมงกานีส (Mn) สังกะสี (Zn) โบรอน (B) โมลิบดีนัม (Mo) คลอรีน (Cl) นิกเกิล (Ni)

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

สามารถนำข้อมูลจากการศึกษามาเลือกใช้วัตถุดิบแอมโมเนียมซัลเฟตที่เหมาะสม ในการผลิตปุ๋ยแบบคลุกเคล้าและกำหนดช่วงอายุการเก็บรักษาที่มีผลต่อปริมาณแร่ธาตุ ของปุ๋ย Total N, Available P_2O_5 , Water soluble K_2O , S, MgO ในปุ๋ยแบบผสมคลุกเคล้า หลังจากการผสมเสร็จ